

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ต้นศุภโชค เป็นไม้ยืนต้นที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักมายาวนาน มีถิ่นกำเนิดในแถบทวีปอเมริกาใต้ โดยมีมากในทางตอนใต้ของประเทศเม็กซิโก ทางตอนเหนือของประเทศบราซิล หมู่เกาะฮาวาย และทางตอนใต้ของรัฐฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากสามารถใช้ประโยชน์จากต้นศุภโชคได้หลายอย่าง เช่น การใช้เมล็ดและยอดเป็นอาหาร เนื้อไม้ใช้ทำสับรองเท้า เป็นต้น ในประเทศไทยพบที่มีการปลูกและรู้จักการนำต้นศุภโชคมาใช้ประโยชน์นับ 10 ปีมาแล้ว โดยพบแหล่งการปลูกต้นศุภโชค เพื่อการค้าในหลายจังหวัดของประเทศ ได้แก่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ อำเภอบางมะฝ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย และจังหวัดปราจีนบุรี โดยเน้นใช้ประโยชน์แตกต่างกัน เช่น การนำเมล็ดมาคั่วเพื่อแปรรูปผลิตจำหน่ายคล้ายเมล็ดถั่ว การเพาะต้นกล้าและนำลำต้นศุภโชคมาถักเปีย หรือการตัดแต่งลำต้นให้มีลักษณะคล้ายบอนไซ เพื่อใช้ประโยชน์เป็นไม้ประดับกระถางภายในบ้าน (กรมวิชาการเกษตร, 2557) และการตั้งชื่อที่เป็นมงคลตามความเชื่อ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการซื้อ เช่น Lucky trees หรือ Money trees อีกด้วย

ปัญหาสำคัญในการผลิตต้นศุภโชคเพื่อเป็นไม้ประดับกระถาง คือการควบคุมความสูงของทรงพุ่ม และยอดให้มีขนาดสม่ำเสมอ เพื่อจำหน่ายในปริมาณมาก เนื่องจากต้นศุภโชคเป็นพืชที่เจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว ตาข้างที่แตกออกมาโดยธรรมชาตินั้นจึงมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีความยาวไม่สม่ำเสมอขึ้นอยู่กับระดับของตาข้างของต้นศุภโชค จะส่งผลให้ต้นศุภโชคมียอดที่ขนาดไม่ได้มาตรฐานและไม่สามารถจำหน่ายได้ นอกจากนี้ ระบบรากก็มีส่วนสำคัญในการช่วยส่งเสริมให้ลำต้น ยอด และใบแข็งแรง โดยหลังจากการตัดแต่งยอดอย่างหนัก จะพบรากตายในกระถางเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้นศุภโชคชะงักการเจริญเติบโต และพบว่าสีของใบกลายเป็นสีเหลืองในต้นศุภโชคที่มีขนาดเล็ก และสีใบไม่เขียวเต็มที่ ซึ่งอาจเกิดจากรากไม่สามารถดูดอาหารได้เพียงพอ นอกจากนี้ การส่งออกต้นศุภโชคไปยังต่างประเทศต้องขนส่งทางเรือเป็นระยะทางไกลๆ นานหลายสัปดาห์ หากระบบรากต้นศุภโชคไม่แข็งแรง หรือมีรากตอดันในปริมาณน้อย จะทำให้ต้นศุภโชคตายระหว่างการขนส่งหรือมีอาการใบเหลือง เนื่องจากรากตายต้นศุภโชคไม่สามารถสังเคราะห์แสงได้ตามปกติ และตายลงในที่สุด อายุการวางจำหน่ายสั้นลง

ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับสารควบคุมการเจริญเติบโตและฮอร์โมน ที่จะช่วยกระตุ้นให้ ต้นสุกโชกเกิดรากได้รวดเร็ว จึงมีบทบาทสำคัญ เพื่อช่วยให้ขนาดของทรงพุ่มกระชับ ลดการยืด ขยายกิ่ง ทำให้ต้นสุกโชกมีระบบรากที่แข็งแรง มีปริมาณรากมากขึ้นหลังการตัดแต่ง และเพื่อให้ สามารถผลิตต้นสุกโชกที่ได้ขนาดตรงตามความต้องการของตลาด ทนทานต่อการขนส่งและเป็น มาตรฐานในการผลิตเพื่อการค้าต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลของการใช้สารพาโคลบิวทราโซล ร่วมกับสาร 1-แนฟทิลเอซีทิก เอซิด ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นสุกโชก

2.2 เพื่อศึกษาผลของการใช้สารพาโคลบิวทราโซล ร่วมกับสาร 1-แนฟทิลเอซีทิก เอซิด ที่มีต่อน้ำหนักราก ของต้นสุกโชก

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง คือ ต้นสุกโชกจำนวน 20 กระถาง กระถางละ 3 ต้น แต่ละต้นมีเส้นผ่านศูนย์กลางต้นละ 4.5 เซนติเมตร อายุ 2 ปี โดยการนำเมล็ดต้นสุกโชกที่มีลักษณะ แก่จัดนำมาเพาะเมล็ดในถาดหลุม เป็นเวลา 2 เดือน จากนั้นย้ายปลูกลงในถุงดำ ขนาด 6×12 นิ้ว เมื่อ กล้าต้นสุกโชกมีลักษณะแข็งแรงจึงย้ายถุงต้นกล้าไปไว้บริเวณดินแปลงปลูก โดยวางแต่ละต้นห่างกัน ประมาณ 30 เซนติเมตร เพื่อให้รากส่วนหนึ่งยังอยู่ในถุง เพื่อสะดวกต่อการย้ายปลูกในกระถางต่อไป และเพื่ออำนวยความสะดวกการย้ายสถานที่

3.2 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาในการทำวิจัย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนธันวาคม 2558

3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ ทำการวิจัยในโรงเรือนระบบกึ่งปิด โดยมีช่องระบายอากาศ อยู่ บริเวณด้านบนของโรงเรือน วางพืชบนโต๊ะปลูกเรียงกันตามยาว จำนวน 3 แถว ขนาดพื้นที่ทดลอง กว้าง 1.15 เมตร ยาว 10 เมตร

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการผลิตต้นสุกโชกเพื่อการส่งออกให้ได้ตามมาตรฐาน